

[Arnth Jensen.]

Færd var, at alle Bevillinger, lovbundne og ikke-lovbundne, skulde underkastes en Prøvelse. Jeg finder derfor Anledning til at spørge den højtærede Finansminister, der jo ogsaa her i Tinget har udtalt Ønske om, at Udvalget atter kom i Arbejde, om ikke denne Forudsætning for Udvalgets Arbejde, denne Begrundelse for Arbejdets Paabegyndelse, gælder fremdeles, eller om der er Omraader, der er undtaget, Omraader, hvor Regeringen og dens Partier paa Forhaand melder fra. Jeg beder om et klart Svar paa dette Spørgsmaal, saa man ikke, hvis Udvalget skal arbejde videre, kommer ud for Misforstaaelser i Fremtiden.

Jeg ønsker dernæst at betone, at det er Regeringspartierne, der har Ledelsen af Udvalget. Mig bekendt har der ikke siden først i Marts været indkaldt til virkeligt Arbejde i Udvalget. Naar den højtærede Finansminister derfor i Gaar udtalte, at vor Vægring i hvert Fald betød, at der intet kunde komme med paa dette Finanslovsforslag, saa vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at først den 14. Maj blev der atter indkaldt til Møde, og i dette Møde blev det besluttet, at Arbejdet ikke skulde fortsættes i Sommer. Jeg røber ikke noget ved at sige, at det ikke var paa Forslag fra vor Side. Da Finanslovsforslaget, saa vidt jeg ved, ikke tilrettelægges før i August—September, saa kan den højtærede Finansminister ikke paastaa, at der intet Resultat kunde være naaet før den Tid, hvis der var arbejdet intensivt . . . . (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Jeg sagde Finansloven for indeværende Aar). . . . Ja, ja, men vel ogsaa det Forslag, der ligger fremme, det er vel nok for indeværende Aar. Den højtærede Finansminister kunde ikke tænke paa at faa Beparelser optaget paa Finansloven for indeværende Aar, det har Finansministeren ikke kunnet tænke paa. Jeg vil mene, at den højtærede Finansminister nu ikke længere kan paastaa, at vi ikke vil være med til Spareforanstaltninger. Jeg har ogsaa det Indtryk, at den højtærede Minister ønsker, at vi skal i Gang igen. Men jeg vil dog sige, at skal der naas det Resultat, som baade vi, og jeg vilde tro ogsaa den højtærede Finansminister, der jo ikke har for mange Penge i Kassen, gerne vil naa, saa maa der Vilje til, Vilje ikke alene fra Udvalgets Side, men ogsaa i allerhøjeste Grad fra Regeringens, og jeg føjer til — fra Administrationens Side.

Der er et italiensk Ordsprog, der siger: Den, der kan, vil ikke, den, der vil, kan ikke, den, der forstaaer det, gør det ikke,

derfor gaar det saa ilde, som det gør. Den, der kan og bør føre an i dette Tilfælde, det er den høje Regering, de enkelte Ministre, hver paa sit Omraade, og Administrationens Mænd bør gennem deres Ministre opmuntres til at gøre alt, for at der kan naas et Resultat. Dette har vi — og det tror jeg ikke, noget af Udvalgets Medlemmer vil benægte — mærket meget lidt til i den Tid, vi har arbejdet, og det er min faste Overbevisning, at hvis den Villie virkelig er til Stede baade hos Regeringen og Administrationen og Rigsdagen, kan der naas et Resultat, saaledes at naar det foreligger, behøver man ikke at tale om, at Bjerget har barslet og født en Mus. Modsat vil jeg sige, at hvis den Vilje ikke er til Stede, hvis det kun skal være partipolitisk Tovtrækkeri med det Formaal partipolitisk at opnaa en eller anden taktisk Stilling, ja, saa er der ingen Grund til at spille mere Tid paa dette, og saa er Ansvaret ikke vort, men den Regerings og de Partiernes, som fører an. Skal der naas et virkeligt Resultat, er det givet, at der fra alle Sider maa vises Villighed til Resignation.

Tredie Næstformand (Poulsen): Det ærede Medlem Hr. Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Fogh: Anledningen til, at jeg har begeret Ordet i denne Forbindelse, er nogle landøkonomiske Betragtninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, hvori han fremhævede nogle Timelønsbetalinger for Landbruget, der var ganske utrolig lave og for det store Landbrugs Vedkommende vistnok var nede paa Nul, hvilket maaske kunde skyldes, at der ingen Arbejdstimer findes i disse Brug. Endvidere gjorde det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen sig til Talsmand for, at Grunden til disse lave Timelønninger inden for Landbruget var Regeringens Udygtighed til at udligne Forholdene mellem Landbruget og andre Erhverv. Jeg vil heroverfor gøre opmærksom paa, at jeg synes, det er rimeligt, om det ærede Medlem i Stedet for at tage nogle Timelønninger, der enten maa stamme fra de daarligste Aar, vi har haft, eller er Gennemsnittet af en Række af de daarligste Aar, vi har haft, tog de virkelige Forhold, som de ligger i Dag. Ingen vil kunne benægte, at Landøkonomisk Driftsbureauets Regnskaber de senere Aar viser, at Forrentningsprocenten efter at have været minus 0,4 i 1931 er steget til plus 3,5 i 1933—34, og nogle af de Regnskaber, der er opgjort nu senest og som stammer fra